

ACC. NR. 2097

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: LAPPLAND Upptecknat av: Harald Hedman

Härad: Lycksele l-mk Adress: Lycksele

Socken: Lycksele Berättat av:

Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Den orde som byggmästare 1

Skriv endast på denna sida!

Det var en gång karlar och kvinnor, som var ute och bär-
gade på en slätter myra cirka en halv mil från hemmet. När kvällen
kom beslöto de ligga hos en bonde alldeles i närheten. De gingo dit
och fick genast löfte ligga där över natten. Om kvällen begynte gubben
språka om, allt vad han kom ihåg om den onde och hur han brukade ha
honom till hjälp i allt vad han behövde. Ävenså hur han brukade taåa
med andarna och de för honom pm allt vad folket i byn gjorde och vad
de sade om honom. Om morgnarna när han gick ut första gången, voro
andarna strax utanför i ett berg och ropte apa, apa, apa, o. s. v., på
så sätt resonerade gubben.

En utav sällskapet var religiös och sade: "Du skall icke
gäcka så där, för Gud kan straffa dig". Men gubben blev bara värre
och sade: " har jag inte gjort det bra, som har satt upp en så stor
byggnad på så kort tid ensam. Jag hade käringa att hjälpa mig dra
upp timmer på 7 värv men då blev hon rädd, för det var för högt och

då knåstade jag ned henne och tog själva fan till hjälpen och på en par veckor var byggnaden färdig."

Emellertid fingo de främjade bädda i det nya huset och de anade nästan öråd så att två stycken flickor, som voro med lade sig utmed väggen och somnade snart, den ena mannen höll just på att somna då han hörde ett våldigt brak i västra knuten med sådan kraft, att alla de andra vaknade och den ena sade: "Hör ni", men med detsamma gnistrade det till som om man skulle ha knift ifrån varandra stockar i en vägg där nararna varit riktigt torra och med sådan kraft, att det gnistrade i öronen. På samma vis gjorde det i den andra knuten och fortsatte tills det kom till dörren. Då tänkte den ena karlen, nu kommer han in genom dörren, men det hördes endast att dörren öppnades så att det brakade precis som om vintern då det är stark kyla och fast det var alldeles ljust så sågo de intet att dörren rördes.

XX

Så fortsatte det på samma vis i knuten invid dörren och vidare på samma sätt i södra knuten.

Då tänkte den ena: "Nu kommer han om fönstret, och med det kom det en man i storlek som en häst, men så tjock, att han fyllde fönstret, och seglade i väg jämmlutande fot skryn och försvann. Återstoden av natten blev allt nog midsommarawake.

Om morgonen sade de till gubben, att de trodde verkligen att det var sanning vad han sade om kvällen, ty i natt har vi ej fått den minsta sömn för honom.

När de hade berättat allt för honom sade han: "Det han endast varit någon älgokse, som har slagit med hornen i väggen och någon uggle, som har suttit på några brädringar och de gått om varandra

Q 97

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

och på det våset gnistret," men så var det ej.

Veckan efter lågo de på samma ställe och då skulle de göra skroppen självt. De togo bräddribbor och skrapade nedför väggen, men det var alldeles ingenting, ty när gågra voro ute och skulle regera skropp voro de andra inne och hörde efter, om det var lik men ej på något sätt var det lik. Vidare togo de stockundan och törnade emot väggen, men det blev endast en vanlig stöt så fönstren skakade men när hin låke bulltade då rördes aldrig fönsterna fastän det var som om åskan slagit ner.

Detta kan man säga var den onde självt, ty berättelsen är sann, det kan jag skaffa intyg på och med detta sluter jag min berättelse.

Vindeln den 17/3 1908.

Harald Hedman.

från Sjöbodde